

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Sylvie Šiškeové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Ježkovou, K. J. Erbena 1266, Nová Paka, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) město Hořice**, Jiřího z Poděbrad 342, Hořice, zastoupeného advokátkou JUDr. Hanou Desenskou, Fortna 40, Jičín, **III) Ing. Z. N.**, **IV) H. N.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, čj. KUKHK-35549/UP/2019 (SH), v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 5. 2021, čj. 30 A 24/2020 - 116,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků ani osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Jaroslavě Ježkové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Hořice (stavební úřad) stavebníkům manželům N. dodatečně povolil stavbu označenou jako „*Sušárna bylin a domovní sklad u budoucího rodinného domu v L. na pozemku st. p. č. X v katastrálním území L.*“. Ta byla rozestavěna v rozporu se stavebním povolením na stavbu označenou jako „*Oprava, stavební úpravy a změna v užívání stodoly na sklad kamenického materiálu u objektu č. p. X na pozemku st. p. č. X v katastrálním území L.*“, neboť využívá část západní a jižní obvodové zdi žalobcovy kamenické dílny. Stavební úřad dále určil podmínky pro dokončení stavby. Žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil u Krajského soudu v Hradci Králové, který žalobu zamítl. Podle žalobce byly podklady pro rozhodnutí o umístění stavby nedostatečné vzhledem k zajištění ochrany před hlukovými imisemi pronikajícími na pozemek a do budoucí stavby manželů N.. Krajský soud upozornil, že žalobce směřuje předmět řízení o umístění stavby rodinného domu a o dodatečném povolení stavby skladu. Žalobce byl dále přesvědčen, že se správní orgány nedostatečně zabývaly ochranou stavby skladu před hlukem, prachem a oděrem z jeho kamenické dílny. Správní rozhodnutí navíc vycházejí z nezákonného souhlasu krajské hygienické stanice. Této námitce soud nepřisvědčil, protože užití § 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, vůbec nepřichází do úvahy. Většina dalších žalobních námitek se pak zcela mýjela s otázkami, které stavební úřad posuzuje v řízení o dodatečném povolení stavby.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Nesouhlasí s tím, že § 77 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví se vztahuje pouze ke kategoriím staveb uvedeným v odst. 3 téhož ustanovení, a upřednostňuje rozšiřující výklad citovaného ustanovení. Stavba sušárny bylin je nepochybně také stavbou, která musí pro řádné splnění svého účelu vyhovovat obdobným podmínkám jako v zákoně demonstrativně vyjmenované stavby, včetně souladu s předpisy na ochranu životního prostředí či veřejného zdraví.

[4] Stěžovatel dále namítl, že závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví k umístění stavby rodinného domu nezohledňuje veškeré zdroje hluku, které se v území nachází, včetně stěžovatelovy kamenické dílny. Stavební úřad nezajistil úplnou projektovou dokumentaci stavebníka, aby mohl řádně rozhodovat o umístění stavby samotné. Tento nedostatek se pokusil zhojit zajištěním závazného stanoviska hygienické stanice jako orgánu ochrany veřejného zdraví. Toto stanovisko však vycházelo z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozsudkem krajského soudu.

[6] Město Hořice jako osoba zúčastněná na řízení II) ve vyjádření uvedlo, že správní orgány zajistily všechny potřebné podklady. Projektant stavby nepovažoval za nutné měřit hluk, protože jde o stavbu v obytné zóně, dostatečně vzdálenou od přilehlé komunikace. Ve zbytku se město ztotožnilo s napadeným rozsudkem.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podle § 77 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví *orgán ochrany veřejného zdraví je dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech upravených zvláštními právními předpisy, které se dotýkají zájmů chráněných orgánem ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů včetně hodnocení a řízení zdravotních rizik. Orgán ochrany veřejného zdraví vydává v těchto věcech stanovisko. Souhlas může orgán ochrany veřejného zdraví vázat na splnění podmínek. Stanovisko není rozhodnutím vydaným ve správním řízení.*

[9] Podle odst. 3 téhož ustanovení *stavební úřad vždy zajistí, aby záměr žadatele ke stavbě bytového domu, rodinného domu, stavbě pro předškolní nebo školní vzdělávání, stavbě*

pokračování

pro zdravotní nebo sociální účely anebo k funkčně obdobné stavbě a ke stavbě zdroje hluku byl z hlediska ochrany před hlukem posouzen příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.

[10] Podle odst. 4 věty první téhož ustanovení *žadatel o vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu nebo společného souhlasu ke stavbě podle odstavce 3 do území zatíženého zdrojem hluku předloží příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání stanoviska podle odstavce 1 protokol o měření hluku provedeném podle § 32a nebo hlukovou studii a návrh opatření k ochraně před hlukem, jde-li o území zatížené hlukem nad stanovené hygienické limity.*

[11] NSS se již v rozsudku ze dne 22. 10. 2020, čj. 4 As 113/2020 - 29, zabýval ke kasační stížnosti téhož stěžovatele umístěním stavby rodinného domu manželů N., k němuž přináleží také nyní posuzovaná stavba skladu. Soud se zde neztotožnil s námitkou, že závazné stanovisko krajské hygienické stanice ani potvrzující stanovisko Ministerstva zdravotnictví nejsou způsobilými podklady, neboť neřeší vliv provozu kamenické dílny na hladinu hluku v okolí. Závazné stanovisko naopak obsahuje srozumitelné a řádně odůvodněné závěry a je způsobilým podkladem pro rozhodnutí správních orgánů, přičemž žalovaný byl tímto stanoviskem vázán. NSS nesouhlasil ani s námitkou, že stavebníci předložili nedostatečnou projektovou dokumentaci (bez posouzení požadavků na protihluková opatření) a že stavební úřad překročil svou pravomoc tím, že si sám vyžádal závazné stanovisko krajské hygienické stanice.

[12] Stěžovatelovy kasační námitky, které se týkají závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví k umístění stavby rodinného domu a projektové dokumentace, se zcela míjejí s předmětem řízení v této věci. Navíc na ně již odpověděl čtvrtý senát v rozsudku čj. 4 As 113/2020 - 29, s jehož závěry se desátý senát nyní ztotožňuje.

[13] NSS nepřisvědčil ani námitce, podle níž se § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví vztahuje i k dalším, ve třetím odstavci výslovně neuvedeným stavbám. Stavba skladu a sušárny bylin přiléhající k rodinnému domu je stavbou hospodářského zázemí. Nespadá tedy mezi stavby výslovně uvedené v § 77 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví (stavba bytového či rodinného domu, stavba pro předškolní nebo školní vzdělávání a stavba pro zdravotní nebo sociální účely). Zároveň nelze dovodit ani její zařazení do skupiny funkčně obdobných staveb. Zjevně totiž svým určením naplňuje odlišný účel, který nijak nesouvisí s bydlením, poskytováním vzdělávání nebo se zdravotní, případně sociální péčí. Stavbu skladu a sušárny rovněž nelze podřadit pod skupinu staveb zdroje hluku.

[14] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť jim soud neuložil žádnou povinnost.

[16] Krajský soud stěžovateli ustanovil zástupkyní advokátku JUDr. Jaroslavou Ježkovou. Advokátce se v souladu s § 7 bodem 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby v podobě doplnění kasační stížnosti a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupkyně je plátkyní DPH, činí celková výše odměny 4 114 Kč. Tato částka bude ustanovené zástupkyni proplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu